

Да са угодни
Прочее нынѣ
Нека изложимъ
Нѣколко реда
Колко-то можимъ
Да содержавать
Кратко сказанье
Съ правила общы
За воспитанье
На челоуѣка,
Кой-то е длъженъ
Да буди весель
А не затужень!
И да пригледва
Свои-те чада
Да ги отхраня
Какъ-то ся пада,
Съ време да ставать
Хора учени
Съ Божій-атъ образъ
Уприличени
А діаволь въ гарды
Да ся заудри
Въ кой день ги види
Все цѣломудры
Вооружены
Съ Божія сила
Зависть да требятъ
Гдѣ-то е была

Въ толкози време
Като Царица
Въ руцѣ да има
Наша десница
И да ся дига
Че ся вредила
Да ны обсеби
И преластила
Нейни да бадемъ
Слѣни да ходимъ
Нѣи пакъ отъ ней
Не ся отводимъ
Още ся хвалимъ
Съ нейна-та дарба
Безъ да ся видимъ
Въ колва сме жалба!
Въ жалба несносна
И достослезна
Отъ пуста зависть,
Гдѣ-то изчезна!
Любовь и братство
И добродѣтель
Зарадъ кое-то
Главень свидѣтель
Наша-та совѣсть
Сама доказва
Чи това сячко
Отъ тамъ излязва!